

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 641

гр. София, 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в закрито заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

като разгледа дело номер **7568** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176, ал. 1, във вр. чл. 203 и сл. от АПК, във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по молба от 12.01.2021 г. от адв. Н. Г. – пълномощник на [фирма] – ищец по адм. дело № 7568/2019 г., на основание чл. 176, ал. 1 от АПК за допълване на постановеното по делото Решение № 7453/21.12.2020 г.

Ответникът по молбата – КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ чрез юрк. Д. Л., в дадения ѝ 7-дневен срок за отговор, изразява становище по същата. Счита подадената молба за недопустима.

Искането за допълване на съдебното решение е подадено в преклузивния срок по чл. 176, ал. 1 от АПК, с оглед на това, че същото е връчено на ответника на 07.01.2021 г. С оглед на горното, същото се явява ДОПУСТИМО за разглеждане.

Разгледано по същество е ОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Съгласно чл. 176, ал. 1 от АПК, когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение.

Съдът счита, така направеното искане за допълване на решението за допустимо, тъй като е направено от надлежна страна, в предвидения от закона едномесечен срок по чл. 176, ал. 1 от АПК, като молбата е разгледана в закрито съдебно заседание, по аргумент за противното от чл. 176, ал. 2 от АПК, доколкото съдът счита, че не е необходимо призоваването на страните, с оглед изясняване на правния спор за допълване на решението.

С посоченото решение, съдът се е произнесъл по направените от [фирма] разноски пред Административен съд – Велико Търново по К.Н.А.Х.Д № 10173/2016 г., с предмет на обжалване Решение № 27/24.02.2016 г., постановено по НАХД № 440/2015 г. по описа на Районен съд – Свищов. Съдът не се е произнесъл по иска относно разноските, направени в производството по НАХД № 440/2015 г. по описа на Районен съд – Свищов.

Непълно е решението, което не изчерпва предмета на делото и след постановяването му част от спора е останал висящ, какъвто е и настоящия случай.

По делото е предявен иск с правно основание чл. 203 АПК за причинени имуществени вреди в размер на 1356.00 /хиляда триста петдесет и шест/ лева. Вредите представляват разноски, осъществени при процесуално представителство пред Районен съд - Свищов във връзка с отменено Наказателно постановление № 443/17.12.2014 г., издадено от Председателя на КЕВР с Решение № 27/24.02.2016 г. по НАХД № 440/2015 година по описа на Районен съд – Свищов.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В производствата по ЗОДОВ, родово подсъдни за разглеждане от административните съдилища по процесуалния ред на АПК /арг. чл. 128, т. 5 от АПК/ са искания за обезщетения за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжности лица. Последните се разглеждат по реда на чл. 203 и сл. от АПК и по същността си представляват исково производство, за процесуалния ред на което субсидиарно /извън глава XI-та на АПК/ се прилага ГПК. Предмет на дело от такъв характер са обективно съединени искове за установяване на незаконосъобразността на административен акт, в процесния случай наказателно постановление, отменено по надлежния ред, респ. действието или бездействието на административен орган или длъжностно лице и предизвиканите от същите вреди /имуществени или неимуществени/, настъпили в правната сфера на ищеца, което предпоставя доказване и на причинната връзка между тях.

За да е налице основание за ангажиране отговорността на държавата или общините е необходимо да са осъществени елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ - наличие на незаконни актове, действия или бездействия, извършени от длъжностно лице при ответника, претърпяна вреда от ищеца и причинна връзка между тях. Доколкото производството е исково, в тежест на ищеца е да докаже фактите и обстоятелствата, които са предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Налице е първата предпоставка за водене на производството, а именно – отменено наказателно постановление, с което е бил санкциониран настоящият ищец. Възраженията относно основанията за отмяна не се релевират от ответника. Последният заявява, че най-общо казано, след като [фирма] разполага с юрисконсулти, разходите за наемане на адвокатско дружество са въпрос на избор и не могат да бъдат претендирани от Комисията за енергийно и водно регулиране. По делото няма спор, че на настоящия ищец е издадено Наказателно постановление от ответника КЕВР, впоследствие отменено с Решение на Районен съд - Свищов, потвърдено от Административен съд – Велико Търново.

Съдът намира, че е налице втората предпоставка – претендираните имуществени вреди. Съгласно доводите, развити в Тълкувателно решение №1 от 15.03.2017 г. на ВАС - ОСС, I и II колегия: „да се приеме, че заплатения адвокатски хонорар на адвокат за обжалването на едно отменено като незаконосъобразно постановление не е

имуществена вреда за обжалващия, тъй като адвокатската защита по тези дела не е по закон задължителна и този хонорар е заплатен по силата на свободно договаряне, и че за гражданина е нормално да се защитава сам пред съд, е все едно да се приеме, абсурдната теза, че заплатения хонорар за преглед и лечение при лекар и зъболекар е луксозен разход... тъй като и лекарския хонорар също е на свободно договаряне.“

Както посочва процесуалния представител на ищеца „съгласно решение на Конституционния съд на Република България № 10 от 29 септември 2016 г. по к.д. № 3/2016 г. юридическите лица могат да избират дали да ползват услугите на адвокат или юрисконсулт за правно обслужване и процесуално представителство пред съдилищата... Участниците в съдебното производство самостоятелно преценяват каква ще е тяхната защита и от кого ще се осъществява... Участието на адвокатите в решаването на правни спорове по съдебен ред, страна по които са юридически лица, се основава и на конституционната функция на адвокатурата да подпомага гражданите и юридическите лица при защита на техните права и законни интереси... съгласно чл. 134, ал. 1, изр. 2 от Конституцията. Не може на лицето, нуждаещо се от адвокатска защита, и ангажираше адвокат да му се вмени във "вина" реализирането на правото на защита по най-добрия според преценката му начин, което от своя страна само по себе си да освободи от отговорност държавата по предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. /В този смисъл Решение № 8945 от 10.07.2017 г. на ВАС по адм. д. № 5521/2016 г., III о., докладчик съдия Р. Л. и др./

Предвид гореизложеното, безспорно в конкретния случай ангажирането на адвокатска защита от страна на [фирма] за водене на административнонаказателно производство по обжалване на наказателното постановление, съставлява упражняване на конституционно гарантирано право.

Съдът споделя становището на процесуалния представител на ищеца и представителя на СГП и относно размера на възнаграждението за адвокат за воденото производство. Нанесената имуществена вреда, се доказва със сключения договор за правна защита и съдействие № 4413/09.04.2015 г. с адвокатско дружество „В., Ж. и Партньори“, фактура № [ЕГН]/09.04.2015 г., платежно нареждане от 17.04.2015 г. и заверен от банката отчет от сметка на АД „В., Ж. И ПАРТНЬОРИ“ за реално постъпила сума. От горепосочените документи, безспорно се установява, че [фирма] е представлявано от Адвокатско дружество „В., Ж. и Партньори“ в производството по обжалване на Наказателно постановление № 443/17.12.2014 г. на председателя на КЕВР и че адвокатският хонорар за оказаната в това производство правна защита и съдействие в размер на 1356 лева, е реално заплатен от ищеца.

Адвокатското възнаграждение правилно е изчислено като минимално, в предвидения съгласно чл. 18 във вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения при определения спрямо наложената от 20 000 лв. санкция минимум $830 + 10000 * 3\% = 1130$; $1130 + 20\% ДДС = 1356$ лв. Съгласно чл. 18 ал. 1 и ал. 2 за изготвяне на жалба срещу наказателно постановление, процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу наказателни постановления, в които административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението, но не по-малко от 300 лв. Съответно, чл. 7, т. 4 от цитираната наредба предвижда, че при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. се заплащат - 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. Следователно претендираните имуществени вреди са

доказани по основание и размер.

Съображенията на ответника, свързани с искането за намаляване на размера на исковата претенция, тъй като производството по НАХД № № 440/2015 г. на Районен съд - Свищов е с изключително ниска правна и фактическа сложност и заплатеният хонорар не е съобразен с това обстоятелство са неотнормими към предмета на настоящия спор, тъй като в случая претенцията е за обезвреда на претърпени имуществени вреди, а не за заплащане на разноски по конкретно дело.

Искането за присъждане на законната лихва върху размера на обезщетението за имуществени вреди, считано от датата на подаване на исковата молба - 17.06.2016 г., до окончателното ѝ заплащане е основателно.

По разноските:

Така очертанният изход на спора определя като основателна (чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ) и претенцията на ищеца, за възстановяване на разноските. Безспорно разноските за адвокатско възнаграждение, заплатени във връзка с осъществената правна защита срещу незаконосъобразното наказателно постановление, представляват имуществена вреда за дружеството, изразяваща се в намаляване на неговото имущество, предизвикано от издаването на наказателното постановление, с което е наложено имуществена санкция глоба, която е незаконосъобразно наложена. При доказаност на плащането и наличие на другите две кумулативни предпоставки на закона, исковата молба следва да бъде уважена до претендирания размер. Останалите изложени възражения относно характера на отговорността за разноски и размера на разноските е разрешена със задължителното за настоящия съд за прилагане ТР № 1/2017 г. на ОСС на ВАС. Възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност, направено и относно адвокатското възнаграждение за настоящото дело, Съдът приема за неоснователно, с оглед чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет. Ответникът следва да бъде осъден да заплати и лихва върху сумата, считано от завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата. Съдът намира, че следва да осъди ответника да заплати и направените в настоящото производство разноски, които са доказани до размера на заплатената държавна такса от 25.00 /двадесет и пет/ лева за водене на делото, както и адвокатско възнаграждение в размер на 396.00 /триста деветдесет и шест/ лева.

На ответника на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ (редакция ДВ, бр. 94 от 2019 г.) се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за адвокатурата.

Воден от горното и на основание чл.203 АПК, вр.с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ДОПЪЛВА Решение № 7453/21.12.2020 г. по по адм. дело № 7568/2019 г. по описа на АССГ, I отделение, 21 състав, като

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ - [населено място], [улица] – 10, **ДА ЗАПЛАТИ** на [фирма], [населено място], В. Т. Е, [улица],

ЕИК[ЕИК], обезщетение в размер на 1 356.00 (хиляда триста петдесет и шест) лева, представляващо направени разноски във връзка с обжалване на Наказателно постановление № 443/17.12.2014 г. издадено от председателя на КЕВР по НАХД № 440/2015 г. на Районен съд - Свищов, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.06.2016 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ със седалище [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ на [фирма], [населено място], В. Т. Е, [улица], ЕИК[ЕИК], сумата от 396.00 /триста деветдесет и шест/ лева адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер на 25.00 /двадесет и пет/ лева или общо разноски в размер на 421.00 /четиристотин двадесет и един/ лева.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], В. Т. Е, [улица], ЕИК[ЕИК], ДА ЗАПЛАТИ на КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ - [населено място], [улица] – 10, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 /сто/ лева, съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за адвокатурата.

Преписи от Решението, ДА СЕ ИЗПРАТЯТ на страните.

След влизане в сила на настоящото решение, ДА СЕ ВЪРНЕ на РС - Свищов НАХД № 440/2015 г. по описа на същия съд, ведно с приложеното в него дело на Административен съд – Велико Търново, поради отпадналата необходимост.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: